

Garantieproblemen bij de verkoop van dieren – Overzicht

De rechtspraak heeft geoordeeld dat dieren wel degelijk goederen zijn, roerende lichamelijke zaken zoals autovoertuigen, elektrische huishoudtoestellen, meubels, telefonieapparaten, dvd-spelletjes (bij verkoop)..., en volgens de FOD Economie blijkt Bijlage XI in conflict te zijn met de garantiewet en de bepalingen uit het burgerlijk wetboek. De 2 jarige termijn om beroep te doen op de wettelijke garantie en alle bepalingen hieromtrent blijven dus van toepassing, alsook de wetgeving rond verborgen gebreken.

1.1. Wat wordt verstaan onder wettelijke garantie voor de consument?

De wettelijke rechten van de consument inzake garantie zijn opgenomen in de wet van 1 september 2004 betreffende de bescherming van de consumenten bij verkoop van consumptiegoederen (BS 21.09.2004). **Het betreft hier niet de algemene garantieregeling tegen verborgen gebreken die is opgenomen in het Burgerlijk Wetboek (artikelen 1641 tot 1649).**

Sinds 1 januari 2005, datum van inwerkingtreding van deze wet, heeft de **beroepsverkoper** de wettelijke verplichting om de consument een consumptiegoed te leveren dat beantwoordt aan de verkoopovereenkomst. Het moet hier dus om een commerciële activiteit gaan.

De wet biedt de consument in geval van gebrek aan overeenstemming van een consumptiegoed gekocht bij een verkoper, een wettelijke bescherming gedurende 2 jaar vanaf de levering van het goed.

Informatieverplichting over de rechten op wettelijke garantie.

De consument moet in het bijzonder geïnformeerd worden over de verkoopvoorwaarden.

Hiertoe behoren het recht van de consument op de wettelijke garantie en het eventuele recht op de commerciële garantie. Deze informatie vloeit voort uit de bepalingen van Afdeling 1 ,artikel 4 van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, algemene verplichting tot informatie van de consument:

“Ten laatste op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst moet de onderneming te goeder trouw aan de consument de behoorlijke en nuttige informatie geven betreffende de belangrijkste kenmerken van het product en betreffende de verkoopsvoorwaarden, rekening houdend met de door de consument uitgedrukte behoefte aan informatie en rekening houdend met het door de consument meegedeelde of redelijkerwijze voorzienbare gebruik.”

De klanten moeten dus klaar en duidelijk geïnformeerd worden ivm de garantiebepalingen bij de aankoop van een dier, zodat zij weten waar zij recht op hebben, nl.:

- Bijlage XI bij het KB van 27/04/2007
- garantieregeling tegen verborgen gebreken die is opgenomen in het Burgerlijk Wetboek (artikelen 1641 ev).
- **2 jaar wettelijke garantie op consumptiegoederen**

Art. 30 § 1. van het KB van 27/4/2007 zegt: De verantwoordelijke van de kwekerij of handelszaak geeft bij de verkoop van een hond of een kat een waarborg over de gezondheid van het dier. Daartoe overhandigt hij de koper een behoorlijk ingevuld garantiecertificaat dat overeenstemt met het model in bijlage XI. **(moet dus aangepast worden want in dit garantiecertificaat Bijlage XI wordt wel melding gemaakt van de garantie op de verborgen gebreken in artikel 6 maar niet van de 2 jaar wettelijke garantie op consumptiegoederen wat nu aanleiding geeft tot bedrieglijke handelspraktijken)**

Bijlage XI, artikel 1 : *Van zodra de koper een ziektesymptoom vaststelt, zal hij een dierenarts raadplegen en zich houden aan de maatregelen die deze voorschrijft. Hij heeft in alle omstandigheden de vrijheid van keuze van dierenarts. De kosten van de dierenarts, evenals de andere kosten verbonden aan de behandeling, zijn ten laste van de koper (wat bij o.a. het Coronavirus, een bronchopneumonie of erfelijke ziekten zoals bijv. een heup- of kniedysplasie?), behalve in het geval voorzien in artikel 4, laatste lid.*

+

Bijlage XI, artikel 4 , laatste paragraaf: *Indien bovenstaande procedure werd gerespecteerd, verbindt de verkoper zich er eveneens toe de diergeneeskundige en farmaceutische kosten ten gevolge van de ziekte, bewezen aan de hand van betalingsbewijzen, terug te betalen aan de koper en dit tot een maximum van 30% van de aankoopprijs van het dier.*

zijn in tegenspraak met de garantieregeling bij verborgen gebreken waarin staat :

Art. 1645

Indien de verkoper de gebreken van de zaak gekend heeft, is hij niet alleen gehouden tot teruggave van de prijs die hij ervoor ontvangen heeft, maar bovendien tot vergoeding van alle schade aan de koper.

Art. 1646

Indien de verkoper de gebreken van de zaak niet gekend heeft, is hij slechts gehouden tot teruggave van de prijs, en tot vergoeding aan de koper van de door de koop veroorzaakte kosten

Art. 1647

Indien de zaak welke gebreken had, is teniet gegaan ten gevolge van haar slechte hoedanigheid, is het verlies voor rekening van de verkoper, die jegens de koper gehouden is tot teruggave van de prijs, en tot de overige schadevergoedingen in de twee vorige artikelen bepaald.

Een handelaar/fokker schreef naar een klant: *“Een verborgen gebrek is een aangeboren afwijking”*

'Verborgen gebreken' zijn koopvernietigende elementen, die later optreden of verschijnen hoewel men ze niet kon vast stellen op het ogenblik van de aankoop. Het kan dus goed zijn dat de verkoper zelf geen kennis had dat de verkochte zaak een gebrek vertoonde, vermits het op dat ogenblik niet merkbaar was. De verkoper moet verzekeren dat wat de koper heeft aangeschaft overeenstemt met de verwachtingen van de koper in die zin dat het geschikt is voor wat het moet dienen. Wanneer elementen opduiken die de aangekochte zaak ongeschikt maken voor het gebruik waartoe men ze bestemt, of die dit gebruik zodanig verminderen, dat de koper, indien hij de gebreken gekend had, de zaak niet of slechts voor een lagere prijs zou gekocht hebben, gaat het om verborgen gebreken. Thans is dit onderscheid belangrijk omdat nog aanspraak kan gemaakt worden op verborgen gebreken, zelfs wanneer de periode van twee jaar is verstreken.

Niet zolang geleden publiceerde het UPH een artikel geschreven door de Antwerpse advocaat Anthony Godfroid met betrekking tot 'Consumentrecht'.

Meester Godfroid haalt het artikel 1646quater, paragraaf 4 van het Burgerlijk Wetboek aan. Het volledige gezaghebbende opiniestuk van meester Godfroid is terug te vinden op de website van het Uitgebreide Platform Honden. Wat zegt dat artikel 1646quater, par. 4 van het Burgerlijk Wetboek nu?

Laten we nog eens (in eigen bewoordingen) herhalen wat meester Godfroid schreef.

Wanneer er zich een ziekte bij uw (ras)hond of -kat voordoet binnen de eerst zes maanden na datum van aankoop, is het aan de professionele hondenfokker om aan te tonen dat de ziekte NIET

aanwezig was. M.a.w. de bewijslast of de verplichting voor het leveren van het bewijs dat uw zieke (ras)hond of –kat op datum van aankoop gezond was, ligt bij de kweker-handelaar en NIET bij de consument! De consument kan in dit geval (ziekte manifesteert zich binnen een periode van zes maanden na aankoop) een beroep doen op het vermoeden dat de ziekte aanwezig was op het moment van de aankoop/verkoop.

Maar de koper mag zich niet vastpinnen op die periode van zes maanden. Voor de Belgische wetgeving is een puppy of een kitten een ding of een zaak in de zin van koopwaar. **Koopt u dus als burger/consument bij een professionele kweker-handelaar dan hebt u een 'garantie' van twee jaar.**

En ook het artikel 1649quater, paragraaf 1 van het Burgerlijk Wetboek:

De verkoper is jegens de consument aansprakelijk voor elk gebrek aan overeenstemming dat bestaat bij de levering van de goederen en dat zich manifesteert binnen een termijn van twee jaar te rekenen vanaf voornoemde levering.

In de artikelen die het artikel 1649quater van het Burgerlijk Wetboek voorafgaan, namelijk in de artikelen 1641 en volgende van het Burgerlijk Wetboek is er sprake van het begrip 'verborgen gebreken'.

Volgens het ministerie van Economische Zaken beschouwt de rechtspraak doorgaans als verborgen gebrek: elk gebrek dat bij een aandachtig nazicht door een voorzichtig en toegewijd man niet opgemerkt zou worden".

"Het gebrek moet gekend zijn door de verkoper en niet gekend zijn door de koper. De koper moet dus bewijzen dat de verkoper te kwader trouw handelde, wat soms moeilijk is. Als de verkoper een professional is, zal verondersteld worden dat hij van het gebrek wist en moet bijgevolg de verkoper het bewijs leveren dat het gebrek hem onbekend was." Tot daar een citaat uit een antwoordbericht van Economische Zaken op de vraag wat 'verborgen gebreken' zijn.

De algemene garantieregeling tegen verborgen gebreken die is opgenomen in het Burgerlijk Wetboek (artikelen 1641 tot 1649) zou van toepassing zijn bij de verkoop van een occasionele kweker aan een consument vermits al degenen aan wie de wet het niet verbiedt, kunnen kopen of verkopen volgens Art. 1594 van het Burgerlijk Wetboek.

Dit moet dan vermeld worden bij artikel 28/1 van het K.B. van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren (**maar dan zitten we weer met een tegenspraak omwille van de huidige tekst**):

Art. 28/1. Wanneer hij de hond of kat heeft aangeschaft bij een occasionele kweker, heeft de verwerver in geval van sterfte van het dier recht op de terugbetaling van de aankoopprijs van het dier. **Deze garantie geldt enkel indien een erkende dierenarts de eerste ziektesymptomen heeft vastgesteld binnen de hierna vermelde periode en voor zover**

vaststaat dat het dier is overleden ten gevolge

van een van de volgende aandoeningen :.....

Daarboven zou in Art. 30, § 1 en 3 naast de garantiebepalingen van Bijlage XI en de verborgen gebreken, ook de wettelijke bescherming gedurende 2 jaar vanaf de levering van het goed moeten vermeld worden en de verplichting deze 3 garantiebepalingen klaar en duidelijk mede te delen aan de consument volgens de bepalingen van Afdeling 1 ,artikel 4 van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, algemene verplichting tot informatie van de consument.

De wet op de garantie is dus van toepassing op de verkoop van consumptiegoederen, verricht door een **professionele verkoper die handelt in het kader van zijn commerciële of professionele activiteiten**, aan een consument.

Het voorstel in Artikel 4 van het garantiecertificaat om de pup bijv. gestorven aan Parvo te vervangen door een ander dier van hetzelfde ras, geslacht, leeftijd en waarde is een absurd voorstel als men rekening houdt met het feit dat dit uiterst besmettelijk Parvovirus zeer lang (tot enkele maanden) in de omgeving kan overleven en weerstaat aan veel ontsmettingsmiddelen. Besmette dieren scheiden massale hoeveelheden virus uit. Het is dus mogelijk dat een hond de ziekte krijgt omdat er een paar maanden eerder een besmet dier op dezelfde plaats was. De hondeziekte (ziekte van Carré) en Hepatitis contagiosa canis zijn eveneens virussen die uiterst besmettelijk zijn.

Dierenhandelszaken waar besmette dieren werden/worden verkocht, worden echter nooit (tijdelijk) gesloten om hygiënische redenen omdat dit financieel en economisch niet haalbaar is. Het is dus logisch hieruit te concluderen dat het onmogelijk is deze ziekten volledig te weren uit deze winkels en dat het risico op besmetting er constant aanwezig is.

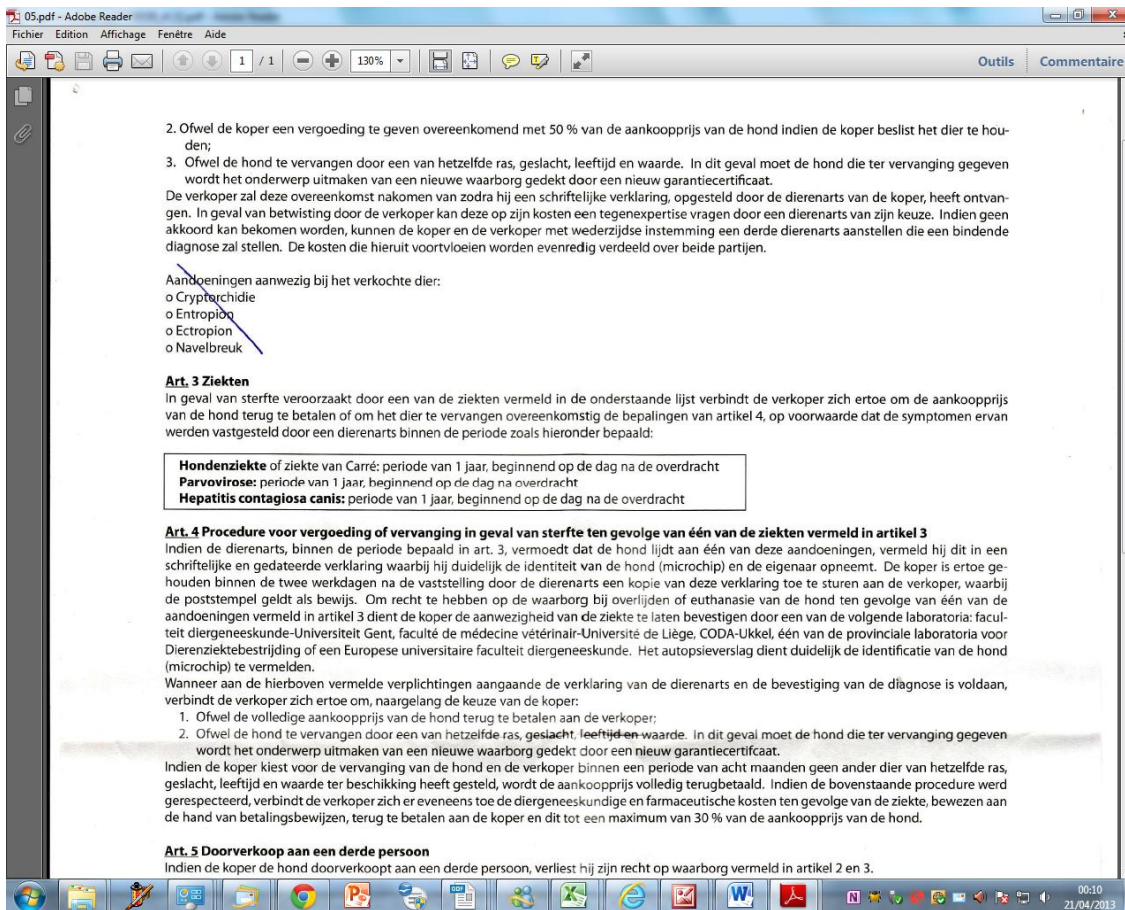
OP 22/11/12 schreef FOD Economie:

Garantiecertificaat

Bijlage XI bij het KB van 27/04/2007 houdende de erkenningsvoorwaarden [...] (het garantiecertificaat) is opgesteld ter verduidelijking van de garantie bij dieren en als extra bescherming voor de consument.

Er worden namelijk extra rechten verleend aan de consument. De periode van 10 dagen waarvan melding wordt gemaakt in artikel 2 heeft te maken met de incubatietijd van de vermelde ziektes. Ziektes vastgesteld na die periode worden verwacht te zijn opgelopen na de aankoop van het dier. Wat wanneer de nieuwe pup die ter vervanging werd gegeven na de dood van de eerste pup door het Parvovirus, pas na 3 weken wordt besmet bij de koper omdat er een paar maanden eerder een besmette pup op dezelfde plaats was? (Zie mijn opmerking hierboven)

De vorige versie van de Bijlage XI Art. 3 meldde overigens een periode van 1 jaar ipv 10 dagen (zie afbeelding onder).

Me dunkt dat deze tekst eerder in het voordeel van de verkoper werd gewijzigd. We begrijpen niet wat de extra rechten zijn, verleend aan de consument en op welke manier deze Bijlage XI hem een extra bescherming biedt.

Onderstaande voorbeelden tonen aan hoe fokkers/handelaars al jaren gretig gebruik maken van de onduidelijke situatie om de consument te misleiden en te bedriegen.

Garantiebepalingen à la carte!!

<http://www.woefkesranch.be/info/verkoopsvoorwaarden.php>

Honden zijn geen goederen, zij vallen onder het garantiecontract opgesteld overeenkomstig art. 30 van het KB van 27/4/2007 houdende de erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren.

<http://www.zoekertjes.net/dieren/katten/70173/maine-coon-kittens-met-stamboom-en-1-jaar-garantie-beschikbaar.html>

Aangeboden: Maine coon kittens met stamboom en 1 jaar garantie beschikbaar

<http://www.dierenspecialzaakkrstof.be/index.php?pagina=faq>

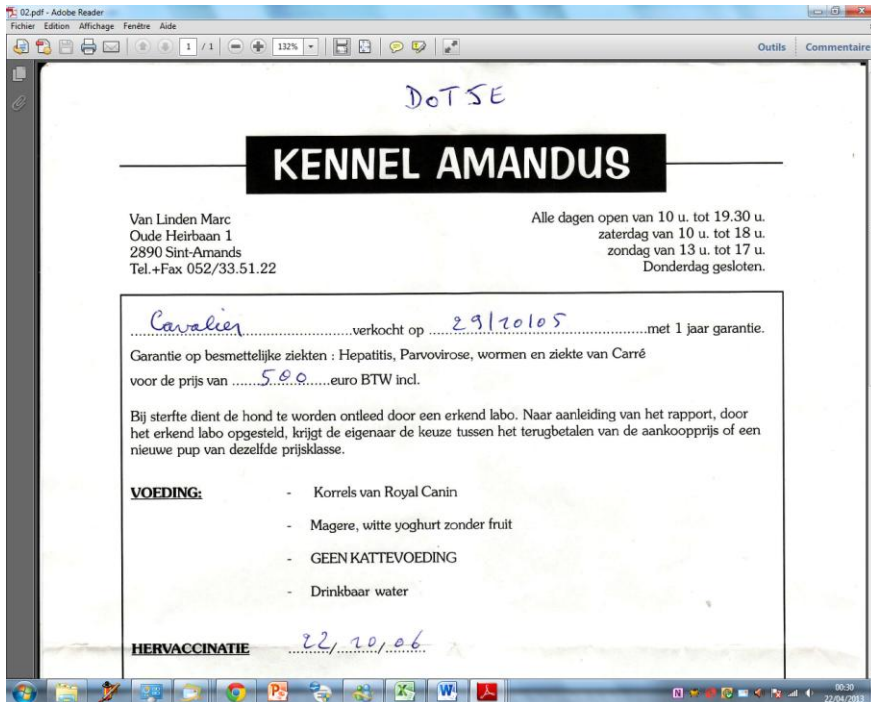
Deze garantie is voor een aantal zeer gevaarlijke ziekten die voorkomen bij honden, zoals parvo, hepatitis, wormen. Deze garantie is, na aankoop van de hond, 14 dagen geldig. Dit omdat de incubatieperiode van de genoemde ziekten 14 dagen is.

<http://www.rashondenamandus.be/NL/index/>

Wij bieden u dan ook **1 jaar schriftelijke garantie** aan.

Al onze puppies zijn **ontwormd, gevaccineerd, gechipt en met 1 jaar garantie**.

De Fokker/handelaar past deze garantie van 1 jaar al zeker toe sinds oktober 2005 (zie onder)

Date: 07/04/2008

Geste commercial d'Animal Express

L'animalerie va rembourser une cliente même si elle a lancé une pétition contre eux

BRUXELLES "On ne veut plus vendre d'animaux à cette cliente car elle clame partout qu'ils sont malades. On va néanmoins faire un geste commercial et lui rembourser son achat alors qu'elle n'y a pas droit."

Entre Animal Express et la cliente en question, Cindie, tout se passe par avocat interposé depuis qu'elle a acheté un petit Spitz chez eux en mars dernier. **Il est décédé seulement quatre jours plus tard**, provoquant la tristesse et la colère de la cliente.

Ce geste commercial d'Animal Express, confirmé vendredi par Laurence Martinez, responsable à l'animalerie, est assez inattendu pour Cindie. Le ton était rapidement monté quand elle avait débarqué chez Animal Express avec la dépouille du chiot et des policiers.

Elle avait ensuite fait appel à La DH (article paru dans notre édition du 19 mars) et avait même lancé une pétition contre l'animalerie. "Je vais être remboursée de mon achat, c'est vrai ? J'en suis ravie ! Pourquoi ils me foutent la trouille alors, en me parlant d'avocat pour m'attaquer en justice !", s'exclame-t-elle.

La récente autopsie opérée par le laboratoire Ucclois, Cerva, a révélé que le petit Spitz est décédé, entre autres, d'une broncho-pneumonie et pas d'un virus. Or, Animal Express spécifie dans ses conditions que le décès doit être conséquent d'une maladie virale pour que le client obtienne le remboursement.

Tout est donc bien qui finit bien pour Cindie, qui récupérera 550 €, même si Animal Express précise qu'elle est définitivement persona non grata chez eux ! **M. Ch.**

Door wie en waarom het apart garantiocertificaat “BIJLAGE XI bij het koninklijk besluit van 27/04/2007” eigenlijk in het leven werd geroepen en wie daar voordeel uit haalt, is ons ondertussen stilaan duidelijk geworden aan de hand van de hierboven aangehaalde problemen.

Indien men het noodzakelijk vond een apart garantiocertificaat in het leven te roepen voor de dieren, is dit niet moeten toegeven dat levende wezens niet in het rijtje van de consumptiegoederen thuishoren? M.a.w. is het niet misplaatst/ongepast om van “vervanging” en “herstelling” te spreken? Zou men dan niet beter overgaan tot het wijzigen van het statuut van de dieren eerst ipv ze als ordinaire koopwaar of wegwerpartikelen te beschouwen zoals ze nu soms ook worden behandeld?

U bent het dus zeker met ons eens dat het probleem van de garantie dringend moet opgelost worden teneinde de consument klaar en duidelijk te informeren en een einde te stellen aan de bedrieglijke handelspraktijken die nu al jaren in stand worden gehouden.